

de øvrige Sider i Udvalget har man imidlertid stillet sig paa det Standpunkt, at man i Øjeblikket ikke ganske kunde overse denne Sag, og man er derfor enedes om at sige, saaledes som jeg før oplæste, at saafremt det virkelig lykkes at faa stablet en Likvidationskasse paa Benene og derigennem faar bragt Baisseforretningerne ind under regulære Former, og det saa viser sig, saaledes som jeg spaar, at den strenge Regel i § 4 derefter har tabt sin Betydning, saa vil man medvirke til, at denne Bestemmelse kan blive modificeret.

Jeg kommer endelig til et Hovedpunkt, hvor det ikke er lykkedes at samle Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Fondsbørsdeltagerne under Noteringen skal indtage en blot og bar Mæglerstilling eller have Lov til, saaledes som de nuværende Vekselerere, at gøre Forretninger paa egen Haand. Dette Spørgsmaal er jo løst fra den højtærede Ministers Side saaledes, at Fondsbørsmedlemmerne har Ret til, saaledes som de nuværende Vekselerere at gøre Forretninger paa egen Haand paa Fondsbørsen, men *under selve Noteringen* maa de kun gøre Forretninger *kommissionsvis*. De maa underskrive en Forsikring paa Tro og Love, forinden de opnaar Anerkendelse som Fondsbørsmedlemmer, om, at de uegennyttigt vil opfylde de dem af deres Kommittenter betroede Hverv. Udvalgets Flertal har ment, at det vil være nok, at denne Bestemmelse kun gælder for *Aktier*. Saaledes som jeg allerede omtalte ved første Behandling og ikke behøver at komme ind paa nærmere, vil dette være upraktisk for Obligationers Vedkommende, og det er da heller ikke her, at Misbrug nogen Sinde har fundet Sted. Den Løsning, som den højtærede Handelsminister har foreslaaet, har Udvalgets Flertal efter Omstændighederne ment at burde acceptere. Ved første Behandling udtaltes det først fra min, altsaa fra konservativ Side, dernæst ogsaa fra socialdemokratisk Side, at det dog vel var værd at gøre Forsøg paa, om man ikke kunde gennemføre den ideale Ordning, nemlig at de, som besørger Noteringen, var Publikums uvildige Tillidsmænd, saaledes som det oprindeligt var Mæglerforordningens Bydende, og fra den ærede daværende Ordfører for Venstre, det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørgaard), faldt der ogsaa Udtalelser, som pegede i velvillig Retning heroverfor. Dette stødte imidlertid paa den højtærede Handelsministers Modstand, og denne Modstand har heller ikke senere været til at rokke. Det

maa da ogsaa indrømmes den højtærede Handelsminister, at — hvad jeg i øvrigt selv gjorde opmærksom paa ved Sagens første Behandling — Udviklingen ganske ubestridelig er gaaet i den Retning. Derefter vil altsaa Idealet ikke kunne realiseres uden ved at slaa hele denne Menneskealders Udvikling over Ende og begynde helt forfra, men Idealer er som Stjerner, og „die Sterne, die begehrt man nicht“. Kun maa jeg maaske have Lov til at gøre en Bemærkning til den højtærede Handelsminister. Naar den højtærede Minister begrunder sin Modstand ikke mindst paa det Ræsonnement, at det nyttede jo lidet, hvad man skrev i en Lov i saa Henseende, eftersom vor Mæglerforordning af 1908 havde meget drakoniske Bestemmelser herom, men ikke des mindre var de blevet brudt, synes det mig, at den Motivering egentlig ogsaa undergraver hans egen Stilling, naar han foreslaar, at Vekselererne under Kursnoteringen skal udføre deres Forretninger kommissionsvis. Thi naar en højtidelig Edserklæring, hvorved man paaberaaber sig de højeste himmelske Magter, ikke har nyttet det fjerneste — det var endog saaledes, som den højtærede Handelsminister vil vide, at Tietgen morede sig med at kalde Vekselmæglerne for de kære Menedere —, skulde man nærmest rent psykologisk mene, at et Lovbud som det i § 4 og en Forsikring paa Tro og Love om uegennyttigt at opfylde de af Kommittenterne betroede Hverv skulde være saa meget mindre virksomt.

Jeg maa imidlertid mene, at det nuværende System dog ogsaa har nogle Fordele. Det har ubestrideligt den Fordel, at hvis man vil bryde med det og udelukkende vil skabe en Notering, der blev sat af nye Mæglere, vilde en Række store Vekselererforretninger blive nødsaget til at trække sig bort fra Noteringen, og derigennem vilde — jeg tør godt sige hele Samfundet miste noget, der var meget vigtigt, nemlig at der ved Siden af Bankerne i dette Øjeblik er et københavnsk Pengemarked, der eventuelt kan være laangivende. Dernæst maa jeg have Lov til at sige, at naar jeg har slaaet mig til Taals med Lovforslagets Bestemmelser, hænger det ogsaa noget sammen med, at man faar denne *Børskommissær*. Ærede Medlemmer vil forstaa, at efter mine Udtalelser ved første Behandling har det kostet stor Resignation for mit Vedkommende overhovedet at gaa med til Institutionen af en *Børskommissær*. Men skal man gaa den Vej, som Lovforslaget an-